

2019 H. 1. 1891 R. - Fab. Hovskabslealer

Under Juristforeningens eller Sommerrevuen 1891. Banner

Kjøbenhavn. Wilhelm Hansen, Musik-Forlag. Illustration London.

398287376

Danske Turister.

Tyrkisk Melodi.

Nr. 1.

f

- p*
1. Ja Tu .
 2. Bla . de .
 3. Køn er
 4. Her . ma .

rist - for . e - nin - gen gør skam me - gen Nyt - te, hvert Ho -
 ne de skri - ger paa fle - re Ud - sigts - plad - ser, og vi
 Vei - en, som vi ta'r, jeg har of - te reist den, vi vor
 Bang han er saa ond, spør' hvor vi er hen - ne? Gud maa

tel, var Me - nin - gen, skul . de stærkt den støt - te
 har dog ik - ke faa, næ, vi har skam Mas - ser,
 Fa - ne med os har, vi har of - te heist den,
 vi - de, af hvad Grund saa . dan han kan næn - ne,

og i Bøs - sen spyt - te. Hver Ho - tel og hver en Kro tje - ner
 der hvor det os pas - ser, ik - ke i Char - lot - ten - land, der - til
 vi er of - te seist - en. Gre - ven ta'r ei med, nei ham sen - der
 skal vi maa . ske ren - de med ham til Ma - ri - en - lyst, naar vi

vold-somt ved os jo - i Ha-li - fu Ha-li - fu. si ka
er der in gen Grund nei i Ha-li - fu Ha-li - fu. si ka
vi et Te le gram fra Ha-li - fu Ha-li - fu. si ka
har paa Kre tas Kyst Ha-li - fu Ha-li - fu. si ka

Ha-li - fu. si ka mi nov - ski Ha-li - fu. si ka mi no mi no mi
Ha-li - fu. si ka mi nov - ski Ha-li - fu. si ka mi no mi no mi
Ha-li - fu. si ka mi nov - ski Ha-li - fu. si ka mi no mi no mi
Ha-li - fu. si ka mi nov - ski Ha-li - fu. si ka mi no mi no mi

nov - ski Mange Penge har vi lagt i Ha-li. fu. si ka mi no mi
nov - ski, del lig Ud. sigt der man har i Ha-li. fu. si ka mi no mi
nov - ski. Jeg for me. get aan. drig gaar i Ha-li. fu. si ka mi no mi
nov - ski Rei. sen er nok no. get lang til Ha-li. fu. si ka mi no mi

rit. *a tempo*
nov - ski, vi her - hjem har in. gen bragt.
nov - ski snart i - gen der. til vi ta'r *f*
nov - ski, for mit Sprog man ei for - staa'r.
nov - ski, men der er ei Her. man Bang.

Op paa Bukken.

Allegretto.

Gl. Søndagsang.

Nr. 2.

1. Folk de er saa for -
 2. Ja jeg kø - rer for
 3. Jeg har kørt li - be -
 4. Jul - le Han - sen har
 5. Selv med Neu - man jeg

skel - li - ge skabt, der er nog - le der har et rødsomt
 en og for to, og jeg kø - rer for tre for fi - re
 ra - le i Ring, lil - le Bing som blot er per - plex blev
 kendt min Ka - reth. Aa! den Dag den hu - sker jeg aa
 tidt kø - rer rundt, og jeg gri - ner, jeg ved naar han si'r

Jav mens an - dre hel' - re vil ha' det i Trav skal jeg
 fem lad gaa og hæg - ter en Bar - ne - vogn paa op paa
 me - get stor og saa gik saa - gu he - le sex gal i
 næ! den - gang jeg kør - te til Kon - gens Pa - læ op med
 kor, saa har han væ't først paa sin Di - rek - teur gru - lig

luk' - en? *f* En vil ha' Æ - sken
 Buk - ken! Da Ti - vo - li blev
 Kruk - ken. De splei - sed til en
 Jul - le; hvad eg'nt - lig Jul - le
 mug - gen, men jeg, jeg ken - der

aa - ben, to vil hel' - re ha' den luk - ket
 nar - ret, nar - ret for de Ge - de - buk - ke
 Dro - ske, ja - men Plads til mer end fem det
 skul - le, ved jeg ei saa noi - e, men hun
 So - fus, aa jeg ved jo, So - fus kør til -

som et Hyt - te - fad, lad dem om det, jeg er sgu li - ge -
 med de ra - ske Hop, for Watt jeg kør - te, han var hid - set
 har jeg saa - gu ei, jeg fik den sjet - te ved si - den af
 kla - ge - de sin Nød, hun vil - le hav - ne i A - bra - hams
 ba - ge til Riis - Knud og han - ker pønt paa i - gen med Skrab -

glad op, paa Buk - ken.
 op, op paa Buk - ken.
 mig op paa Buk - ken.
 Skød med en Rul - le.
 ud og med Buk - ken.

Københavneri.

Nr. 3.

1.
Mel: Griolets Sang af „Tambourmajorens Datter“

Hvad Doctor Pingel nu betror Jer,
 at aldrig han gi'r Amnesti,
 Det er ei Estrups Provisorier,
 nei det er Københavneri,
 det her: at haane hver en Bedemand
 og med al Ting gøre Grin,
 at drikke Skum og saa en Slurk Skedevand,
 da i Skenhed — som et Svin.
 Ja alt det Grissebasseri
 er bare Københavneri,
 og det kan Pingel ikke li',
 dette Tingelingeling og dette Dingelingeling
 det kan Pingel ikke nikke likke li'!

2.

Nei man skal vandre Dydens Veie
 og kalde unge Synd're hjem
 og ingen føle Bøger eie
 og endnu mindre skrive dem,
 og man skal holde paa Moralens Bud,
 Notabene Mor's og Far's —
 ei de nye, Per eller Poul stikker ud,
 eller Jacob eller Lars.
 For al det Jacobineri
 er bare Københavneri
 og det kan Pingel ikkeli',
 dette Tingelingeling osv.

3.

Saa kan man til Provindkomedje
 en 20,000 Kroner gi',
 for Lolland: Falster, ja det ved je',
 kan trænge til „A.ing.fo.hi.“
 Lad dem i Odense „Aladdin“ faa,
 Natten er saa lang paa Fy'n,
 „Doktren mod sin Vilje“ kan i Aarhus gaa,
 blot de ikke ser Revy'n.
 For dette Tingeltangeri
 er bare Københavneri
 og det kan Pingel ikke li'
 dette Tingelingeling osv.

Hvad vi har.

Allegro non troppo.

Mel. af Sullivan.

Nr. 4.

Musical notation for the piano introduction, consisting of two staves (treble and bass clef). The music is in G major and 2/4 time. It begins with a forte (*f*) dynamic and ends with a *Fino.* marking.

Musical notation for the vocal entry and piano accompaniment. The vocal line is in G major and 2/4 time, starting with a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment is in the same key and time.

1. Vi har klo - ge Ko - ner mer end nok og
 2. Vo - res O - pe - ra den maa for - nys, vi
 3. Vo - res Ho - ved - stad saa grim som den er

Musical notation for the vocal entry and piano accompaniment. The vocal line is in G major and 2/4 time. The piano accompaniment is in the same key and time.

klo - ge Mænd maa - ske Mar - tin, ja men ei Pro -
 mang - ler Gær - stof i'en, en So - pran en yn - dig
 in - gen an - den By, men For - sken - nel - ses - for -

Musical notation for the vocal entry and piano accompaniment. The vocal line is in G major and 2/4 time. The piano accompaniment is in the same key and time.

fes - sor, Koeh den klo - ge Mand fra Spree, Gud, hvor
 hei og lys saa frisk som Mo - sel - vin, Che - fen
 e - nin - gen har lo - vet os en ny med Fon -

han var stor i - fjor, nu gaar han nok rundt med
 el - sker selv Mu - sik, si - ger med et ven - ligt
 tæ - ner af Gra - nit og om He - sten Guld - sta -

Flor. Næ, at stik - ke Næ - sen op saa heit, det
 Nik: Vil I ik - ke nøj's med Dons ja saa skal
 kik. Og de sæt - ter sig og tæn - ker, og de

duer el en Doit, og at sprei - te med en Lym - fe, naar den
 I faa Kon - fekt, maa jeg præ - sen - te - re Frø - ken af en
 tæn - ker om i - gen, og de so - verknap - tom Nat - ten ba - re

Lym - fe kun er Spreit, ja mod Lig - torn hjæl - pe kan Cornkil - ler -
 gammel A - del - slægt; her er baa - de A - del - rang og stort Ta -
 for For - sken - nel - sen, Sø - re Fra - sagn rundt i Land et mon - ne

ne men en Koch el kil - le kan Ba - cil - ler - ne! For Ba -
 lang, nu skal I saa - gu en - gang faa rig - tig Sang. Og man
 gaa om det Springvand, som paa Hei - bro - plads skal staa. Kuk for

eil - le - Sprei - te - gil - de gør dem vil - de, saa hver Cil - le slaa sin
lyt - ter og man lyt - ter, men hvad nyt - ter det man lyt - ter for jo
Hø - gen Kuk for Gø - gen, det bli'r Løgn, saa de Rø - gen? lil - le

Allegro
Tril - le lie - saa stil - le sgu for det, for det. For Ba -
pyt, det er jo My - ther med Mig - non non non Og man
Trug til He - ste - brug Ho - jo - te - ho! ho! ho! Kuk for

eil - le Sprei - te - gil - de gør dem vil - de, saa hver Cil - le slaa sin
lyt - ter og man lyt - ter, men hvad nyt - ter det man lyt - ter for jo
Hø - gen Kuk for Gø - gen, det bli'r Løgn, saa de Rø - gen? lil - le

Tril - le lie - saa stil - le sgu for det, for det.
pyt, det er jo My - ther med Mig - non, non, non.
Trug til He - ste - brug Ho - jo - te - ho! ho! ho!

Tak for Seven.

Allegro moderato.

Mel. „Trip Trap Trasko“

Nr. 5.

f

1. Han
2. Et
3. En

hed As-gar Bech, med fsa Flasker Blæk han skrev, hvad man ei vadsker
 Af-ten-blad sa' en Af-ten-, hvad Da' det gør hverken til el-ler
 Fru-s af Ris for-lang-te en Pris af tolv-tu-sind, tror jeg der

væk. Først drev 'en han a', saa Gre-ven han ga' ind-
 fra, at en vis Hr. X, mer sa' ei Hr. Rex, var
 si'es, fri Dragt og Sta-tion for-e-gen Per-son og

til han blev gre-ben en Da'. Ja, Ver-den bli'r nydt og
 far-lig for Børn o-ver sex. Slet in-gen blev nævnt og
 Hu-stand og fri Te-le-fo-n og gra-tis Fri-sør og

Ver-den bli'r snydt, at Ver-den bli'r snydt er ei nyt, men
in-gen blev glemt, men for en be-stemt var det slømt, den
fri Ac-cu-cher og Vil-la og Gig, naar hun ker, hvis

Pri-o-ri-tet i Kongens Ka-reth er-aal næ gaa væk, det er
fø-le Kri-tik til Hjer-te ham gik, og tom blev der-i hans Bou-
Knud-sen sa'e nei, saa blev hun der ei, men Knudsen sa'e: gaa saa din

Bech. Hvor er Gre-ven? fem.ta-sind her,
tik. Rex blev skre-ven! fem.ta-sind her,
Vel. Hun er ble-ven! fem.ta-sind her,

fem.ta-sind der! Tak for Se-ven! han ku' ha' faa-et
fem.ta-sind der! Tak for Se-ven! han ku' ha' faa-et
og ingenting der! Tak for Se-ven! hun ku' nu in-te faa'

mer.
mer.
mer.

Hvad ligner nu det.

Nr. 6.

1. Mel. „Ein Walzer mit Dir.“

Hr. Berg den store ta'er tidt til Orde,
ham kan det nu mere men ikke mig.

Sikke Talegav' han har
og tænk sikken Tid det ta'er,
saa Høgsbro paa sin Pind
tit blunder ind, det Skind.

Øllet og Sukret og Retten og Landslov
enhver lille Post paa den føle Finanslov.

! Ja hvad ligner nu det, ja hvad ligner nu det
at snakke i Dage i Træk
sevhundred Alen Spaltefyld væk
og ikke faa sagt et Kvæk. ¶

2.

Hvor Marx er Mooren, der mærkes Faren,
Fru Riis, hun ta'er en med tragisk Ro,
naar han af Jalousi,

er saa fri, naar den er ti
à ti en halv hver Kvæld,
at kvæle hende ihjel.

For selv om hun ogsaa bli'r kaldt Desdemona
saa er hun jo dog Directøren sin Kone.

! Og hvad lignersaa det, og hvad lignersaadet
at myrde foruden Bevis?
Naa Herregud det morer vel Riis
og Fruen begribeligvis. ¶

3.

Hver bitte Maler har Sjølekvaler
som Radikaler — aa Herregud
Akademiet — neis!

ud sporenstregs til Kleis,
han skal ha' Leveringen
han skal ha' Raderingen.

Guldhaar og Guldax — Gud det er guddøm'lig
og Stregerne, Willumsen kaldte frugtsom'lig.

! Ja hvad ligner nu det, ja hvad ligner nu det
er det der Bretagneren — næ!
Det er jo et gammelt Pæretæ.
.Ere være den Pære, næ. ¶

O Charlotte.

Tempo di Valse.

R. Dellinger.

Nr. 7.

Introduction musical notation in G major, 3/4 time. Treble clef starts with a forte *f* dynamic. Bass clef provides harmonic accompaniment. The piece concludes with a *Fine.* marking.

First verse musical notation with lyrics. Treble clef contains the melody, and bass clef contains the accompaniment. The lyrics are:

1. Ba - let - tens fa - ste Pil - ler, de pil - ler
2. De vil Ko - me - die spill - le, Ko - me - di -
3. Aa Folk de faldt paa Ha - len, han paa Ni -
4. Nu sid - der Du saa net i en yn - dig
5. Hvta Riis, Re - per - to - i - re skal gi'e ham

Second verse musical notation with lyrics. Treble clef contains the melody, and bass clef contains the accompaniment. The lyrics are:

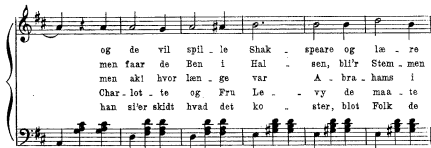
stil - le af _____ for nu vil de slaa Tril -
 e med K, _____ for gam - le Bour - nou - vil -
 touche spandt Guld _____ Du var jo Nat - ter - ga -
 Red - lig - hed _____ hos Ø - ster - gaard og Cet -
 no - get her, _____ saa maa han la'e det fa -

Third verse musical notation with lyrics. Treble clef contains the melody, and bass clef contains the accompaniment. The lyrics are:

ler og Dan - sen gaar de fra, der er til
 le ei mer de hop - per paa, ei læn - ger
 len selv som Ka - na - ri - e - fugl. Se A - bra -
 ti har Du dig slaa - et ned Man kan jo
 re at væ - re li - te - rær paa lut - ter

Rest fem, sex Pi'er nu af den gam - le Flok,
de hos Fall' - sen vil sæt - te de - res Ben,
ham og Sa - rah var læn - ge vis - a vis
ik - ke e - - vig be - staa med Un - der - skud
Ud - gifts - po - ster ei no - gen fe - der sig,

og de vil spil - le Shak - speare og læ - re
men faar de Ben i Hal - sen, bli'r Stem - men
men akl hvor læn - ge var A - bra - hams i
Char - lot - te og Fru Le - - vy de maa - te
han si'er skidt hvad det ko - ster, blot Folk de

det af Bloch, som Char - lot - te, Char - lot - te, Char -
jo'k - ke ren. Gud Char - lot - te, Char - lot - te, Char -
Pa - ra - dis. O Char - lot - te, Char - lot - te, Char -
ha'e der - ud. Lu - do - vi - ca og saa vor Char -
ke - der sig. Han sku' snart se at faa en Char -

lot - te vil de kvi - dre hver e - ne - ste en.
lot - te Gud hvad er 'et Du eg'nlig har gjort?
lot - te fal - der al - drig fra Hjertet den Sten?
lot - te de skal kla - re hvert e - ne - ste Skær
lot - te til Char - lot - ter har Ti - den just Trang.

— o hvor ku' Du dog nænne Char.lot.te, at Din Chef skulde .
 — Tænk hvis al . le de gamle Char.lot.ter, og saa ban. ker paa
 — skal han vir. ke . lig sø . de Char.lot. te, e . vig nei's med Dorf.
 — ja men navn. lig Char.lot. te Char.lot. te, det gi'r o . ver en
 — just til saa . dan en sød smaa Char. lot . te, smaa Char. lot . ter og .

Kor.
 mi . ste det Ben, som Char . lot . te, Char . lot . te, Char . lot . te
 A . bra . hams Port, Gud Char . lot . te, Char . lot . te, Char . lot . te
 Pe . ter . sens Ben? O Char . lot . te, Char . lot . te, Char . lot . te
 Kro . ne til hver, Lu . do . vi . ca og saa vor Char . lot . te
 saa en Kan . kan. Han sku' snart se at faa en Char . lot . te

vil de kvil. dre hver e . ne . ste en, o hvor ku' Du dog
 Gud hvad er 'et Du eg'ntlig har gjort? Tænk hvis al . le de
 fal . der al . drig fra Hjørtet den Sten? skal han vir . ke . lig,
 de skal kla . re hvert e . ne . ste Skær, ja men navn . lig Char .
 til Char . lot . ter har Ti . den just Trang just til saa . dan en

næn . ne Char . lot . te at Din Chef skulde mi . ste det Ben . .
 gam . le Char . lot . ter og saa ban . ker paa A . bra hams Port.
 sø . de Char . lot . te, e . vig nei's med Dorf . Pe . tersens Ben?
 lot . te . Char . lot . te, det gi'r o . ver en Kro . ne til hver .
 sød smaa Char . lot . te, smaa Char . lot . ter og . saa en Kan . kan.

En Sang om Lodder.

Moderato.

Mel. Ach so ein Reiter.

Nr. 8.

f

1. En Hus-mands-lod er saa som saa, næ, men
 2. En an-dens Lod er saa la - la, næ, men
 3. Tit Lo-ves Lod er naa - da da, ja men

Syl - te - tøl, det vil du ha', men hvor skal han vel Mar-me-
 Syl - te - tøl, det kan du li'e, ak, hvor skal man bjer-ge
 Syl - te - tøl, det blev sgu Løgn, før kun-de man dog faa ta'et

la - den faa el - ler ta' Gé - le - en fra? Aa, men
 Pø - den fra og saa lidt til Slik - ke - ri? Aa, men
 Skæg-get a' baa - de Hel - lig - dag og Segn. Ja men

Bøl - sen er god, med et For-slag han kom om en Ha - ve - lod til
 E - strup er god, han os ik - ke har glemt, jeg har nsi - e Sa - gen
 nu er den god, for nu har vi Kon-trol, Kir - ke - vær-ge Di - sci -

hver, hvor man ei fy - fy fæl maa ha'e Se - ven - bom, men
 fulgt, for blev Al - der - dom møet, ja saa var det slem, om
 plin: er du ik - ke bar - be - ret Klok-ken Tolv, saa

ba - re pø - ne Træ'r som Kir - se - bær og A - bri - kos, vor
 Ung - dom - men led Sult. Vel - sig - net væ - re E - strups Navn, han
 maa du gaa som et Svin. Hvor for men vi den Lov sku' faa? ja

ritard. **Marcha.**

Vei til Magt og Ros. De Ha - ve - lod - der, de Ha - ve -
 af hjælp al vor Savn, med Klas - se - lod - der, med Klas - se -
 hvemkan det for - staa? Det gaar med Lod - der, det gaar med

lod - der hvor blev de af det in - gen
 lod - der for - trest - nings - fuldt vi Li - vet
 Lod - der, det gaar med Trik og Me - ka -

ved, de Ha - ve - lod - der, de Ha - ve -
 ser, fler Klas - se - lod - der, fler Klas - se -
 nik, det gaar med Lod - der, det gaar med

lod - der blev nok i Ud - valg syl - tet ned.
 lod - der g'l'r al - tid dog en Chan - ce mer.
 Lod - der fra Sechers ny Bar - ber - bou - tik.

Røvere i den grønne Skov.

Mel: *Auprès de ma blonde.*

Allegretto.

Nr. 9.

mf

1. At ta'e til O - ri -
2. Tag hel - ler ei til
3. I Pro - sa, si'r de,
4. Det var en Som - mer -

en - ten jeg raa - der al - le fra _____ selv
 Wa - les, dér spil - les Bac - ca - rat _____ og
 Goe - the skrev Schil - lers Rø - ve - re _____ han
 søn - da' om - trent ved Sanc - te Hans _____ Aa

har jeg ik - ke kendt den men en Ban.kir, som
 man - ge sva - ge Sjø - les Mo - ral dér tak - ker
 var vel of - te nødte te den Slags Ma - neu - ve -
 Gud hvor han var ken, da han tog mig op til

sa'e at der var min - dre sik - kert, han
 a'. Ja, der er „some - thing rot - ten“ saad'n
 re. De Vers, som ik - ke fin - des, A -
 Dans, og vi saa Me - ster Ja - kel og

mi - sted der sin Kik - kert plus hun - dre - de - tu - sind
 no'et med dob - belt Bot - ten. Vips hun - dre - de - tu - sind
 vi - sen sta - dig min - des. Aa hun - dre - de - tu - sind
 Sehen - strøms Ta - ber - na - kel. Aa hun - dre - de - tu - sind

Li - re La - rum med For - lov For der var en
 Li - rum La - rum Lou - is - dør, naar der er en
 Lei - er gør den lil - le Rad. Hvem er mon den
 Lof - ter gav han, jeg blev flov. Men han var en

Re - ver i den grøn - ne Skov.
 Re - ver ved det grøn - ne Bord.
 Re - ver ved det grøn - ne Blad?
 Re - ver i den grøn - ne Skov.

Hvad der gaar af i Vask.

Allegro moderato.

Potpourri.

Nr. 10.

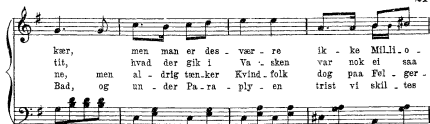
1. Se, jeg har kendt en Va - sker - ko - ne,
 2. At va - ske ski - dent Lin - tet me - dens
 3. I Pan - to - mi - men Pjer - rot el - lers
 4. Den fem - te Ju - ni vi vor Grund - lov

ja for - staa mig vel, hun var da Jom - fru ja det sa'e hun
 an - dre ser der - paa, den Sport har Ven - stre dre - vet alt fra
 var den for - ste Mand, nu er det Ma - ve - san - ger Lund, som
 gav saa glad en Dag, var ty - ve - tu - sind og ham selv, da

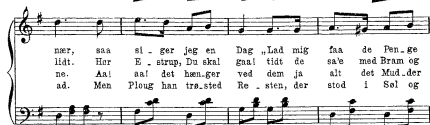
i det mind - ste sel', i „Af - ten - bla - det“ hun en be - dre
 Berg i Vug - gen laa, saa me - get har de prø - vet, kun saa
 staar ved Gra - vens Rand; ham fol - ger et Par Sven - de og en Snøs
 To - get tra - sked a', med Fa - ner og Trom - pe - ter gik vi

stil - let Ka - val - ler om Laan paa ty - ve Kro - ner bad, hun
 lidt har fla - sket sig ja, knapt de re - ne Ven - stre har jo
 go - de dan - ske Mø'r, og det er Mø'r, som nok har gaa't i
 un - der Blom - ster - regn, og Da - mer - ne de vif - te - de til

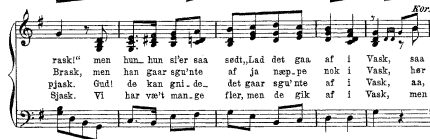
fik dem her. Ja, ja det ved Vor - her - re jeg har Kvin - den
 va - sket sig. Af Il - den og i A - sken kom de Godt - folk
 Van - det for. Ret som en Se - mands - brud de kær har Bel - ger -
 Schei - be - lein. Men ak med et fra Sky - en kom et kø - ligt

kær, men man er des - vær - re ik - ke Milli - o -
 tit, hvad der gik i Va - sken var nok ei saa
 ne, men al - drig tæn - ker Kvind - folk dog paa Føl - ger -
 Bad, og un - der Pa - ra - ply - en trist vi skil - tes

nær, saa si - ger jeg en Dag „Lad mig faa de Pen - ge
 lidt. Her E - strup, Du skal gaa! tit de sa'e med Bram og
 ne. Aa! aa! det hæ - nger ved dem ja alt det Mud - der
 ad. Men Ploug han træ - sted Re - sten, der stod i Søl og

rask!^{For.} men hun hun si'er saa sødt „Lad det gaa af i Vask, saa
 Brask, men han gaar sgu'nte af ja næp - pe nok i Vask, her
 pjask. Gud! de kan gni - de - det gaar sgu'nte af i Vask, aa,
 Sjaek. Vi har væ't man - ge fler, men de gik af i Vask, men

si - ger jeg en Dag „Lad mig faa de Pen - ge rask!“ men
 E - strup, Du skal gaa! tit de sa'e med Bram og Brask, men
 aa det hæ - nger ved dem ja alt det Mud - der pjask Gud!
 Ploug han træ - sted Re - sten, der stod i Søl og Sjaek: vi

hun - hun si'er saa sødt „Lad det gaa af i Vask.
 han gaar sgu' - nte af ja næp - pe nok i Vask.
 de kan gni - de - det gaar sgu'nte af i Vask.
 har væ't man - ge fler, men de gik af i Vask.

Jeg søger ei paa den Café.

Nr. 11.

Allegretto. *p* Potpourri.

f

1. Hol-mens Kir-kes Or-ga-nist Pst! Or-ga-
 2. Ak i Ja-pan en Gar-dist Pst! en Gar-
 3. La'eguards-lem-mer - ne hvor trist Pst! ja hvor
 4. Paa Kom-mu-nens Ho-spi-tal Pst! Ho-spi-

nist! ei Vir-tu-os og ei Ar-tist Pst! uf Ar-
 dist! slog en Prinds som Tak for sidst Pst! Tak for
 trist, fik i Vln-ter sig en Gnist, Pst! vold.som
 tal, var den sø-de Sup-pe gal, Pst! Sup-pe

tist med Pol-ka.haar og Val-se.takt og Kryds og man-ge
 sidst. Han kun.de ei ja-pansk for.staa og var paa Stev.ler.
 Gnist! Men hvor fik de den Fu-sel fra, hvor fra.den Kæ.fert
 gal, Og Læ-ger.ne fik Ma-ve.kneb, har Gry-den det for-

B'er, i Sø-e-ta-ten næ saa fer en Un-der-ka-no-
 ne, men man skal smi-de Tef-ler-ne, naar man vil Tem-plet
 kom, en Bam.bus-stok var fyldt med Sprit, og den var su-get
 voldt? Ja Gud skal vi-de, fo-re-le-big har de den be-

ner! Nei Laub, ja Laub! _____ Og ba - re
 se, se, se, se, se. _____ Naa, naar ba - re
 tom, en Stok hvor hull! _____ Naa lad kun
 holdt føl, føl, føl, føl _____ Naa lad Kli -

Rer - dam mo - rer sig, hvad Fan' det ra - ger in - te mig, jeg mo - rer
 Prind - sen mo - rer sig, hvad Fan' det ra - ger in - te mig, jeg sø - ger
 Gaar - den mo - re sig, hvad Fan' det ra - ger in - te mig, jeg sø - ger
 ni - ken mo - re sig, hvad Fan' det ra - ger in - te mig, jeg sø - ger

Viol. *Kor.*
 mig paa min Ma - ner, _____ og ba - re
 ei paa den Ca - fé, _____ naar ba - re
 ei paa den Ca - fé, _____ naa lad kun
 ei paa den Ca - fé, _____ naa lad Kli -

Rer - dam mo - rer sig, hvad Fan' det ra - ger in - te
 Prind - sen mo - rer sig, hvad Fan' det ra - ger in - te
 Gaar - den mo - re sig, hvad Fan' det ra - ger in - te
 ni - ken mo - re sig, hvad Fan' det ra - ger in - te

2-4 mig, jeg mo - rer mig paa min Ma - ner. > >
 mig, jeg sø - ger ei paa den Ca - fé. > >

Hvad er det med dig Thorvald?

Tempo di Valse.

Knaesper.

Nr 12.

1. Nik-ke - li - ne og Nik-ke - lai de gik sig en
 2. Ud - i Jærn - ba - ne - ga - de er Tra - ge - die Kom -
 3. Pe - ter Jen - sen er He - ker, han er gift, han er
 4. Se min Skræd - der er min Ven, Skræd - re er gent - le -

Tur, Dik-ke - dal, Dik - ke - dai sik - ke dej - lig en
 mers Dik-ke - da, Trik - ke - tra, Tra - la - ge - die Kom -
 Far, Dik-ke - dar, sik - ken Far, sik - ke Børn han dog
 men, hil - le - mænd, sik - ken Ven, la'r min Sal - do staa

Tur, og de hav - de det saa hedt, uh! pyh! sik - ken Re - au -
 mers, en A - vis er saa gna - ven, den kan jo'k - ke li'e
 har, i Ti - vo - li Pa - mil - jen sø - ger hen til Go -
 hen, jeg er Skræd - de - rens Ven, men ej Skræd - der - sven - dens

mur, dik - ke mur, sik - ke Tur, sik - ken Tem - pa - ra -
 Vers, dik - ke Ro - sa dik - ke Pro - sa, dik - ke dik - ke Spor af
 dard, se God - da, se God - da, se God - da Hr. Go -
 Ven, naar fy fejl han gør Spænd, læg - ger Pin - se - tøj - et

tur. Saa be - ske - den var nu Nik - ke - li - ne kun en
 Vers. Kun den Pro - sa Ro - sen - berg kan ta - le skal ha'e
 dard. Han er mo - dig, si - ger: Gaar - 'en, gaar - 'en, gaar - 'en
 hen. Se paa Me - det var den Skræd - der tap - per, vil - de

lil - le Gen - stand ku hun li'e, en - sked blot lidt Vand, Vand paa Ma -
 Ros, for den er rig - tig dansk, men de Ty - ske - re er rent Skan -
 o - ver? Nej, Gu gør - 'en ej! og saa gaar - 'en men u - hal hvor
 in - gen Knap - per sæt - te i, men da han kom hjem for - u - den

skj - ne, men Nik - ke - la! en lil - le Cog - nac i. Ja men
 da - le, og den - ne Kainz er alt - for u - den - landsk. Man skal
 Kur - ven den svaj - er rundt saa Jen - sen bli'r saa bleg, gri - ber
 Knap - per, saa lød en gan - ske an - den Me - lo - die: Skræd - de -

ritard.

Ded og Pi-na, hvor saa Nik-ke-li-ne tog paa Vej, blev bleg og brug-te
 ik-ke se-'et, man blir se-ke-vel ve-'et, naar Carl Moor han si'r til sto-re
 Te-le-fo-nen brø-ler ned til Ko-nen, men hun svar: Føjt er Du tum-bet
 ren faldt sammen, strax han saa Ma-dammen og hun sa'e: Min Ven kom lidt her-

a tempo

Kaj. Hvad er det med dig, Thor-vald, hvad er det med
 Bror. Hvad er det med dig, Thor-vald, hvad er det med
 Far. Hvad er det med dig, Thor-vald, hvad er det med
 hen. Hvad er det med dig, Thor-vald, hvad er det med

dig, Thor-vald, hvad er det med dig du? Hvad er de' me' de' me' de' me'
 dig, Thor-vald, hvad er det med dig du? Skal du slaa din gam-le Far i-
 dig, Thor-vald, hvad er det med dig du? Hvad er de' me' de' me' de' me'
 dig, Thor-vald, hvad er det med dig du? Hvad er de' me' de' me' de' me'

dig du?
 hjæl du?
 dig du? *f*
 dig du?